

er en Tanke, jeg meget godt kan synde med, men som jeg nødig vilde høre udtrykt her, og jeg kan heller ikke tænke mig, at den er udtrykt i det Vædringsforslag, som det ærede Medlem har tiltraadt. Vædringsforslaget gaar ligefrem ud paa, at man skal udrede Bidraget af Statskassen, og ved Siden heraf kan det ærede Medlem have sine Reservationer, men der er Intet, der udtrykker, at Hjælpen skal overgaa direkte til Sygekassen. Det kan jeg i alt Fald ikke se, at Vædringsforslaget udtrykker Noget om. Jeg tror altsaa, at man gjør rigtig i at følge Fler-tallet i alle de Vædringsforslag, det har stillet og stemme imod Mindretallets Forslag, og jeg skal erkjende, at med Vædringer, Fler-tallet har foreslaaet, vil man blive indenfor den Ramme, som Regjeringsforslaget engang har valgt, og at med den vil man i det Hele kunne komme igjennem. Deraf følger imidlertid ikke, at jeg ikke skulde have Betænkelse ved forskjellige af Fler-tallets Forslag. Det skal jeg nærmere udtale mig lidt om, skjøndt jeg ikke tror, at det er værdt at fordybe sig altfor specielt i disse Forslag, der jo ere bekendte. Det gaar jo med denne Lov som med systematiske Love i det Hele, at man ikke maa gaa for let til at ændre paa Enkelthederne, for saa kommer der hele Tiden nye Spørgsmaal frem. Der er heller ikke saa lidt, jeg vil forbeholde til Overveielse med Udvalget, inden vi komme til Sagens næste Behandling, og jeg antager, at den ærede Ordfører er fuldstændig enig i, at det er fuldt betimeligt at underkaste Lovforslaget og de Vædringer, der maatte blive vedtagne, en saadan Overveielse og Bearbejdelse.

Om Vædringsforslagene Nr. 1—2 udtalte det ærede Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) sig meget varmt og udførligt, men jeg kan virkelig ikke give det ærede Medlem Ret. Hovedbetragtningen maa jo være den, at en Sygekasse dog maa have et saadant Medlemsantal, at der virkelig kan være Tale om, at den kan bære Noget paa Grund af Medlemmernes Solidaritet, at den virkelig har Mogle at fordele sine Bidrag paa, hvortil den ikke ved enkelte langvarige Sygdomstilfælde skal blive ude af Stand til at fungere i Fremtiden. Hvor Grændsen skal sættes er ganske vilkaarligt, men det ærede Medlem vil se, at Undtagelsen i Regjeringsforslaget „ikke under 30“ er tiltraadt af Fler-tallet; ved Siden deraf kan man saa, naar Tallet er under 50, tage Hensyn til Omstændighederne, særlig, hvor nye Kasser skulde voxe op. Men at etablere en saa vidt gaende Regel, som det ærede Medlem vil, anser jeg ikke for rigtig. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der er et Forslag, som

det ærede Medlem vistnok har været med til at stille, og som jeg har optaget i Lovforslaget. Det gaar ud paa, at Hustruer skulle være selvstændige Medlemmer i Sygekasserne, hvilket medfører, at man endnu mindre end tidligere kan gaa ind paa det ærede Medlems Forslag, det forekommer mig at være ganske uimodsigeligt. — Vædringsforslaget Nr. 3 indeholder en noget ubestemt Regel; det kan ikke negtes. Hele Ordningen skal jo frembyde tilstrækkelige Garantier, og det vilde mulig være Tilfældet, naar man tilføjede den særlige Garanti, som Ordføreren nævnte i Motiveringen, nemlig Forhøielsen af Medlemsbidraget; om Forhøielsen skal lægges paa hvert enkelt Medlem eller, som jeg antager, paa en bestemt Aldersklasse, kan jo blive nærmere overveiet. — Vædringsforslaget Nr. 4 hviler paa en Tanke, som jeg ikke har det Mindste at indvende imod, men som den ærede Ordfører indrømmede, er det vanskeligt at faae denne Tanke formuleret saaledes i et Forslag, at den kan slaa til i alle Tilfælde. Nu skal jeg indrømme den ærede Ordfører, at dette Forslag ikke er saa lidt bedre end det tidligere, som jeg har havt Værlighed til at blive bekendt med i Fjor; men der er en Mangel, som ogsaa den ærede Ordfører nævnte; der mangler nemlig en Regel for, hvor der skal mødes, naar Medlemmerne ikke bo paa samme Sted. Det er netop for de Kasser, der ikke ere territorialt begrændsede, at Vanskeligheden kommer frem, og det Spørgsmaal er ikke overveiet her. Jeg tror altsaa, at det maa nærmere overveies, for at Forslaget kan blive tiltraadt, men for Resten skal jeg ikke modsætte mig Forslaget, idet jeg erkjender, at den Tanke, der ligger til Grund derfor, vistnok er rigtig, og at der ikke vil være Noget i Veien for at gaa ind paa den, naar man blot kan komme til en sikker Formulering deraf. — Vædringsforslaget Nr. 5 betegne Ordføreren som en Tydeliggjørelse, det var ikke saa meget en Realitetsforandring. Jeg skal erkjende, at den her foreslaaede Affattelse vistnok er noget bedre end den, der tidligere var foreslaaet, og jeg kan forsaavidt godt slutte mig dertil. — Ved Vædringsforslaget Nr. 6 komme vi netop ud over det Omraade, paa hvilket vi her bør lovgive, og det forekommer mig, at ærede Medlemmer, naar de vilde stille dette Vædringsforslag, maatte have holdt sig noget nøiere til, hvad der er foreslaaet i Lovforslaget om Fattigvæsenets Ordning. Det forekommer mig, at man nok kan sige, at dette Forslag gaar noget bort fra Tanken om fri-villige Sygekasser, og det forekommer mig ogsaa, at man ingenlunde kan vedtage det, der her er foreslaaet. Men jeg skal indrømme